

A fiatalok előtérbe helyezése

A serdülőkorból a felnőttkorba való átmenet a biopszichoszociális változások döntő fontosságú szakaszát jelenti. Ez az az időszak, amikor a környezeti tényezők - beleértve a családi dinamikát, a barátságokat és a társadalmi interakciókat, az elhanyagolást vagy a bántalmazást, az oktatást és a foglalkoztatást - erőteljes és tartós hatást gyakorolhatnak a fiatalok jóllétére és fejlődésére. Míg az elmúlt évtizedekben a fiatalok fizikai egészségét világszerte jelentős javulás jellemezte, ami nagyrészt a fertőző betegségek elleni védekezés javulásának köszönhető, a mentális egészségre ennek az ellenkezője igaz. Az adatok továbbra is a fiatalok mentális egészségének aggasztó romlását mutatják, a depresszió, a szorongás és az „általános szorongás növekedésével”. A rossz mentális egészség ma már világszerte a megbetegedések és a humán potenciál elvesztésének egyik legnagyobb okozója. Tekintettel arra, hogy a mentális betegségek kialakulása 15 éves korban éri el a csúcspontját, és 63-75%-uk a 25 éves életkorig jelentkezik, a mentális egészség jelentős javulásának a fiatalokra gyakorolt hatásokon keresztül kell megvalósulnia. A fiatalok mentális egészségének új megközelítésére van szükség, amely nemcsak a klinikai, hanem a társadalmi és politikai tényezőkkel is foglalkozik.

A Patrick McGorry és munkatársai által felállított Ifjúsági Mentális Egészségügyi Bizottság felvázolja a fiatalok mentális egészségének jelenlegi helyzetét, a szerzők által a 12-25 éves korosztályra vonatkozó meghatározások szerint. Ennél is fontosabb, hogy a Bizottság megvizsgálja, hogyan lehetne érdemben és globálisan javítani e népesség jóllétét. A Bizottság egyik fő erőssége az volt, hogy különböző globális környezetből és korcsoportoktól származó szakértők vettek részt a munkában, és több -élettapasztalattal rendelkező- ifjúsági megbízott segített a Bizottság és ajánlásai kidolgozásában és politikai tényezők is szerepet játszottak.

A Patrick McGorry és munkatársai által felállított Ifjúsági Mentális Egészségügyi Bizottság felvázolja a fiatalok mentális egészségének jelenlegi helyzetét, amelyben a szerzők a 12-25 éves korosztályra fókuszáltak. Ennél is fontosabb, hogy a Bizottság áttekinti, hogyan lehet e népesség jóllétét érdemben és globálisan javítani. A Bizottság egyik fő erőssége az volt, hogy különböző környezetből és korcsoportokból származó szakértők vettek részt a munkában, és több-élettapasztalattal rendelkező- ifjúsági biztos is hozzájárult a Bizottság és ajánlásai kidolgozásához.

A Bizottság a következő szempontokat tekintette prioritásnak:

1. A fiatalok mentális egészségének változó helyzetét tárgyalja és szintézisben vizsgálja a fiatalok mentális egészségével kapcsolatos globális válsággal kapcsolatos bizonyítékok alapján, a globális tendenciákra összpontosítva, beleértve a felnőttkorba való átmenet társadalmi konstrukciójának változásait, a destabilizáló társadalmi és gazdasági erőket, valamint a szabályozatlan közösségi médiát és a mesterséges intelligencia technológiákat.
2. A fogalmi kereteket és a pályákat vizsgálja, és a serdülőkorból a felnőttkorba való átmenetet több szempontból írja le, többek között biológiai, pszichológiai, társadalmi és kulturális szempontból. A 2. rész egyik fő üzenete a növekvő diákadósság, az egyenlőtlenség, a lakhatási és foglalkoztatási bizonytalanság, valamint az éghajlatváltozás és a destabilizálódó politikai struktúrák trendjeinek összefonódása, amelyek együttesen súlyosbítják a szorongást és a mentális betegségeket.
3. Az ellátási modellekre összpontosít, és olyan új modellekre vonatkozó bizonyítékokkal és ajánlásokkal szolgál, amelyek a hozzáférhetőséget, a minőséget, a megelőzést és az egészségügyi

ellátási ágazatok közötti integrációt hangsúlyozzák. Kiemeli annak fontosságát, hogy a fiatalok autonómiaérzete megmaradjon a mentális egészségügyi ellátás bármelyik formájába való belépéskor és az azon való átmenet során is.

4. A fiatalok mentális egészségének javítására vonatkozó gazdasági érveket ismerteti. A legtöbb mentális betegség korai kialakulása és krónikus jellege miatt ezek a betegségek okozzák a legnagyobb általános betegségterhet és több billió dollárnyi költséggel és elvesztett gazdasági lehetőséggel járnak. A szerzők összefoglalják a fiatalok mentális egészségügyi ellátásának költséghatékony modelljeire vonatkozó bizonyítékokat, és ajánlásokat fogalmaznak meg a jövőbeni ellátási modellekre vonatkozóan, különösen az alacsonyabb jövedelmű országokban, amelyek magukban foglalják a megelőzést, a feladatmegosztást és az alapellátással való integrációt.

5. A fiatalok mentális egészségének javításához talán a legnagyobb kihívást jelentő elemet tárgyalja: a politikai fellépést. A COVID-19 világjárvány a legszembetűnőbb példája annak, hogy a globális mentális egészségügyi közösségnek milyen akadályokat kell leküzdenie ahhoz, hogy meggyőzze a politikai döntéshozókat a cselekvésről. A COVID-19 és a megfékezésére hozott intézkedések hozzájárultak ahhoz, hogy a fiatalok rossz mentális egészségi állapota megugorjon, de a világjárványt követően alig -vagy egyáltalán nem- történt alapvető strukturális változás. A Bizottság számos ajánlást tesz a politikai cselekvés ösztönzésére, beleértve a gazdasági érveket, a bizonyítékokon alapuló megelőzési stratégiákra való összpontosítást és a valós példák bemutatását. Mivel azonban a tények és a számok gyakran süket fülekre találnak a politikában, a Bizottság azt is hangsúlyozza, hogy a megélt tapasztalatokkal rendelkezők erőteljes tapasztalat átadására és a mentális egészséggel foglalkozó közösség mozgósítására van szükség a közszereplők, a média és az alulról szerveződő szervezetek segítségével.

A Bizottság határozottan állítja, hogy a fiatalok mentális egészségét világszerte érintő negatív tendenciák messze túlmutatnak minden klinikai szakterületen és földrajzi határon. Ahogy a szerzők helyesen rámutatnak: „Nem vitatható, hogy a fiatalok közvetítik modern világunk figyelmeztető jeleit és jelzik, hogy társadalmunk és világunk komoly bajban van”. Itt az ideje cselekedni, és reméljük, hogy ez az új Bizottság kiindulópontként szolgál majd a hatásos és tartós változáshoz.

Volume 11, ISSUE 9, P665, September 2024. THE LANCET

Fordítás: Radó Iván

Aláhúzott kiemelések a fordítótól